

Mētrienas

Izdod Mētrienas pagasta pārvalde
2017. gada oktobra avīze
Nr. 9 (228)

Dzīve

skrej, paipaliņa, ai,
cik viegli
gan tevi lāsie spārni nes
spuldz rudzu lauka rūsgie smiekli
un ņirbās zvīgzno pamales
laiks rudeņos jau ierītējis
kā piekusis un briedīgs klaidis
pār kuru vecīgs sakrecējis
šurp raugās mēness dilstošs smaids
no palejām šķērms uzsit vilni
vēl salds un tumīgs kalmju smārds
tik pilni jūtamijs tik pilni
mēs apvāršņu: nedz pušplēsts vārds
starp mums vairs nenostāj un viegli
mūs kājas, paipaliņa, nes
kā rudzu lauka rūsgie smiekli
kas ņirbās zvīgzno pamalēs

/Leons Briedis/

Foto – Valda Otvare

Tikšanās „Pie kamīna” Madonā

PASĀKUMS

26. oktobrī Madonas bērnu un jauniešu centrs KUBS aicināja satīkties seniorus „Pie kamīna”.

Aicinātas sievietes biedrības „Ābele” dalībnieces un, mēs, dāmu deju grupa „Saulgriezies”. Pirmo reizi klubīņa pasākums notika Madonas kultūras namā, kur baudījām arī svētku koncertu. Mētrienas dāmas koncertā uz lielās Kultūras nama skatuves dejoja

divas dejas – „Caur sidraba birzi gāju” un „Stāsti mākoņos”. Dejas izdejoja – Alīna Rimšāne, Daiga Podiņa, Antoņina Krasovska, Jeļena Strogova, Darja Mavrina, Irina Grina, Tatjana Mūrmane, Dace Mincāne. „Ābeles” klubu pārstāvēja Ligita Tumanova un Tatjana Paegle. Paldies šoferītim Viktoram Aleknavičam par vizināšanu.

Pasākumu organizēja Madonas bērnu un jauniešu centra interešu izglītības metodiķe Vineta Blumberga.

Solvita Stulpiņa

Oktobris īsumā

- 01.10. Mētrienā atklāj kolektīvo medību sezonu ar dzinējiem.
- 02.10. Mētrienas pamatskolā atzīmē Skolotāju dienu.
- 04. – 05.10. Vētrā lauzto koku novākšana pie Odzienes ezera.
- 07.10. Svēcīšu vakars Ozolkalna kapsētā.
- 08.10. Dalība makšķerēšanas sacensībās Sāvienā.
- 09.10. Pamatskolas skolēni ekskursijā Rīgā.
- 09.10. Zemes darbi Mētrienas bērnu peldēšanas vietas sagatavošanai „Lejasskolas” dīķī.
- 10.10. Mētrienas pagasta bibliotēkā atvērta Ineses Litaunikas darināto leļļu izstāde.
- 11.10. Tautas nama teātris sāk jaunas lugas iestudēšanu.
- 12.10. Dzejoliša svētki Mētrienas pirmsskolas grupiņās.
- 12.10. Mētrienas pamatskolas skolotāji apmeklē A. Buļa monoizrādi Madonā, veltītu Skolotāju dienai.
- 16. – 17.10. Mētrienas tautas nama JDK „Meteņi” un SDK „Mētra” vadītājas Anna Anīta Amata un Solvita Stulpiņa piedalās XXVI Vispārējo latviešu Dziesmu un XVI Deju svētku Deju lieluzveduma „Māras zeme” repertuāra precizēšanas seminārā Rīgā.
- 21.10. Dāmu deju grupa „Saulgriezies” koncertē Lubānas novada Meirānu tautas namā.
- 21.10. Mētrienā kolektīvās medības veltītas ģimenēm.
- 23.10. Miris bijušais Mētrienas pamatskolas skolotājs Jānis Gailītis.
- 24.10. Madonā skolu sacensības volejbolā.
- 26.10. Dāmu deju grupa „Saulgriezies” un sievietes biedrība „Ābele” piedalās Senioru dienā Madonas kultūras namā.
- 28.10. Ārstu biedrības goda biedrs Jānis Gailītis izvadīts no Talsiem uz dzimto Līderi.
- 30.10. Rolands Kaļeņikovs un Genādijs Sinkēvičs pārstāv Mētrienu makšķerēšanas sacensībās Mālpilī.
- 31.10. 95 gadu vecumā Līderes kapos guldīts bijušais Mētrienas skolotājs, sportists, sporta organizators un ārsts Jānis Gailītis.
- 2. – 29.10. Meliorācijas darbi Ozolkalna parkā.

Notikumus apkopojā Ilmārs Grudulis

Man ir prieks, ja citiem prieks!

REDZESLOKĀ

Esam jau pieraduši, ka Mētrienas pagasta bibliotēkas telpās ik pa laikam varam skatīt dažādas izstādes. Priecājāmies par Marikas Lejniecešs gleznām, baudījām krāsu bagātību un pārpilnību pagasta rokdarbnieču veikumā, *ieklausījāmies* podnieku Dumpju keramikā un vēl un vēl...

Bet... šī gada oktobrī bibliotēkas palodzes aizņēma Ineses Litauniks darinātās lelles. Ineses kundze strādā par bērnu darza audzinātāju Lazdonā jau 32 gadus. Kā Ineses kundze atzina, tad bērnu darza audzinātājam jābūt visu laiku radošam, visu laiku jāmācās kaut kas jauns. Un viņa savu izvēli izdarīja. Viņas mīlestība ir lelles.

Ar šo vaļasprieku viņa nodarbojas jau vairākus gadus, māka un prasme gatavot lelles apgūta no interneta materiāliem. Pa šiem gadiem radītas apmēram piecdesmit lelles. „Man viņas ir kā bērni”, atzīst Inese, „tās nepārdodu, reizēm kaut ko uzdāvinu. Mans sapnis – uz Ziemassvētkiem radīt Sniega karalieni”.

Raganiņa.

Inese Litauniks stāsta, kā top viņas lelītes.

Jāņa bērni.

Solvītas Stulpīņas teksts un foto

Kapu kanceles remonts

REDZESLOKĀ

Ozolkalna kapos, gaidot svecīšu vakaru, tika veikts kanceles remonts. Kancele tika uzstādīta pirms padsmītiem. Laika apstākļu dēļ konstrukcijai bija nedaudz sabojājies jumts un grīda. Remontdarbus veica Aivars Stafeckis un viņa dēls Toms Stafeckis.

Lauras Biķernieces teksts un foto

Darbi pie kapu kanceles.

Pārdomas pēc ogošanas un sēņošanas

MANAS PĀRDOMAS

Rudens lapu zelts aplājis takas, ko sēņotāji un ogotāji ne tikai ieminuši, bet aiz sevis atstājuši arī gruvešus, kas saindē mūsu zemīti.

Gadu no gada ejot mežā, redzu, ka aiz apmeklētājiem paliek arvien vairāk nomesto pudeļu, plastmasas maisiņu. Kādā no pārraidēm stāstīja par to, ka mūsu dzimtā zemīte var iegrīmt gruvešos. Ja mēs atkritumus izmetam, kur pagadās, tad aptuveni rēķinot, vienā dienā var piepildīt veselu konteineru, bet divās dienās veselu māju. Vai kāds to dzirdēja? Pajautāsim katrs sev – cik mēs paši esam izmetuši aiz sevis? Rakstīt mani pamudināja mežā sastaptie cilvēki. Ir daudz pozitīvu piemēru. Presē lasīju, kā kāds sēņotājs, iedams no meža ar salasītām sēnēm, lasījis plastmasas maisiņā atstātās pudeles. Katru reizi salasot apmēram desmit pudeles. Bet šīs pudeles taču kāds izmeta?

Dzērveņu lasīšanas laikā abas ar Astru pamanījām cienīga vecuma kungu, kurš bija salasījis brūklenes. Bet tukšo izdzerto pudeli ielicis spainītī un nesa ārā no meža. Sarunā uzzinājām, ka ogotājs esot no Jēkabpils. Prieks par šādiem cilvēkiem. Jaunāka gada gājuma ogotāji mežā bija salikuši zīmes. Mājup ejot ogotājas nolasiņa visus maisiņus no kokiem. Nodomāju, ka ģimenē mācīti bērni nevis ar vārdiem, bet gan ar personīgo piemēru. Viss cilvēku atstātais saindē mūsu zemīti. Pēc daudziem gadiem mūsu bērnu bērni ies sēņot un ogot. Viss minētais būs audzis saindētā vidē. Vai jūs gribētu ēst sēnes un ogas, kas augušās šādā vidē? Izmetiet un atstātie atkritumi ir videi bīstami. Būsim par tīru, koptu zemi nākamajām paaudzēm! Mēs visi vēlamies dzīvot tīrā Latvijā. Mētriena ir daļa no tās.

Mēs, mētrienieši, joprojām esam priecīgi un pateicīgi Laškova un Pastara kungiem par tiltiņu, kas ved pāri grāvim mežā. Pat izgatavoti soliņi, kur apsēsties un atpūsties pēc gājiena meža.

Eleonora Rimša

Medību sporta popularizēšana

MEDĪBAS

Medības jau sen ir bijušas viena no populārākajām daudzu vīriešu nodarbēm. Agrāk tas bija nepieciešams, lai ģimene būtu paēdusi. Mūsdienās šī nodarbe ir pārvērtusies arī kā hobijs. Dzinējmedību laiks ir diena, kad satiekas dažādu profesiju un vecumu vīri un sievietes, lai nodotos kopīgam mērķim – dienai svaigā gaisā, ar aktīvu pastaigu pa mežu. Un ja laimējas un „Diāna” ir labvēlīga, tad vakariņās uz galda liekam veselīgu, vārda vistiešākajā nozīmē – bioloģiskas izcelsmes gaļu, kas nav nemaz tik mazsvarīgi mūsdienās, pie apstākļiem, kad veikala plauktā varam atrast gandrīz jebko, un nezinām no kurienes tas nāk.

Daudzās ģimenēs vīri no paaudzes paaudzē ir kāda mednieku kolektīva biedri un uz mežu dodas regulāri. Citām ģimenēm šis ir kaut kas jauns. Bet dažkārt gadās, ka savējie tā īsti nesaņem, kas tur tajā mežā notiek un kas tās dzinējmedības vispār ir.

Tieši šī iemesla dēļ Mētrienas mednieku un makšķernieku kolektīva valdes priekšsēdētājam Jānim Tropam un priekšsēdētāja vietniekam Jānim Kupranam radās ideja par ģimenes medībām. 21. oktobrī tika noorganizētas dzinējmedības, tik šoreiz nedaudz neierastas. Katram medniekam tika dota iespēja medībās ierasties ar radiem, sievietēm, draudzenēm, bērniem, draugiem un paziņām no citiem medību kolektīviem.

Agrā sestdienas rītā medības, protams, sākās ar visu sabraukušo mednie-

ku un radu instruktāžu par savu un citu drošību mežā, jo šis ir sporta veids ar savu specifiku.

Pēc ievadvārdiem un dienas plāna izklāsta mednieki sēdās mašīnās un devās uz pirmo mastu.

Visa uguns līnija notika vienā meža nogabalā, kuru vietējie izsenis sauc par

„Koreju”. Brašākais mednieku puisis izrādījās Valdis Kaminskis, kuram mednieku dieviete Diāna dāvināja divas staltbriežu govīs. Viena staltbriežu govis krita no viesmednieka, jēkabpilieša šāviena.

Turpretī pēdējo staltbrieža teļa atļauju izmantoja Pēteris Bebris. Vēl laimējās arī Dikam Aivaram nomedīt vienu stirnu kazu.

Pēc šādām karaliskām medībām visi ir pelnījuši pusdienu pauzi. Ierasti katrs mednieks uz medībām brauc ar kastītē saliktām sviestmaizītēm un termosu, pilnu ar siltu tēju. Šoreiz medniekus un viņu viesus gaidīja pārsteigums – pusdienām tika sarūpēta uz ugunsкура vārīta zupa

pašā Odzianas ezera krastā. Diena gan bija vēsa, bet tieši uz pusdienām saulīte mūs lutināja un visi varēja izbaudīt mielastu. Paldies sakām zupas gatavotājiem Andrim Vitolam, Aijai Tumanovai un Aigai Freijai, kuri, neskatoties uz drēgno laiku, čakli vārīja zupu.

Kad vēderi bija pilni un mednieki nedaudz atpūtušies, ceļš viņus veda tālāk uz otro meža nogabalu. Tiesa gan, pēc pusdienā sanāca kārtīga pastaiga pa mežu, dabas skaņu un skatu baudīšana. Šajā mastā meža zvēri netika redzēti.

Dienas noslēgumā interesantākā daļa – sarunas mednieku namiņā, pārrunas, kā gāja, kā šāvām un vienkāršs kopā būšanas prieks. Medījumu dalīšana un vakariņu ēšana. Ko ceļ galdā šādā reizē? Staltbriežu aknas dažādos veidos. Zupas pavāriem otrs uzņēmums pie katliem un pannām. Un te atkal – pārsteigums, ne tā kā parasti – Aija parūpējusi par štovētu kāpostu katlu.

Noslēgumā varu tikai piebilst – izdevusies diena! Novēlu, lai šāda kopā būšana kļūtu par tradīciju mūsu puses medniekiem un ticu, ka ģimenēm, draugiem un radiem kļūva saprotamāk, kāpēc rudens un ziemas laikā sestdienās vīriem tik ļoti patīk šī nodarbe.

Šajā dienā produktu un katlu vizinātāja, līdzjutējs gan medniekiem, gan pavāriem, šoferītis un zupas degustētāja – Laura Biķerniece.

Ilmārs Grudulis,
mednieku un medījumu uzskaitvedis
Lauras Biķernieces foto

Sacensības beidzot

Mēs pārrunājām pagājušās vasaras makšķerēšanas veiksmes un neveiksmes. Mans sarunu biedrs Mētrienas makšķerēšanas sporta komandu vadītājs Rolands Kaļeiniņkovs. Vispirms, kā parasti, pažēlojamies viens otram par sliktajiem laika apstākļiem. Sacensībās tie gan visiem vienādi.

Pēdējo sacensību tūri mētrienieši aizvadīja Sāvienas ezera ūdeņos. Sāvienas ezers visiem pazīstams kā laba makšķerēšanas vieta, kur vienmēr var tikt pie loma. 8. oktobris bija ne visai viesmīlīgs

daudzajiem dalībniekiem. Tomēr Rolands priecājās, ka komandas biedrs Genādijis Sinkēvičs izcīnīja otro vietu. Ar tādu labu vēsti Rolands paziņoja par vasaras makšķerēšanas sacensību pabeigšanu. Varbūt jau vēl kaut kur Latvijā sacensības oktobrī notiks. Taču mētrienieši tajās nepiedalīsies.

Rolands pagājušajā vasarā īsti labus lomus neesot izbaudījis. Dzirdējis, ka labi ķeroties kanālos ap Lubāna ezeru. Abi ar Genādiju oktobra beigās devušies Meirānu – Degumnieku virzienā. Mēģinājuši ar

dažādiem vizuļiem un mānekļiem – metāla, gumijas un plastmasas. Bet nekā. Arī dzīvās zivtiņas kā ēsma nederējušas. Blakus vietējie ķērāji līdakas vilkuši kā pagales. Mūsējiem neķērās. Arī tā daždien gadās.

Mētrienas sporta makšķernieki ar nepacietību gaida ledu, lai parādītu savu māku ziemas apstākļos. To apliecināja arī nejaušā garāmgājēja Jeļena Strogova, viena no spēcīgākajām makšķerniecēm Mētrienas dāmu vidū.

Ilmārs Grudulis

Jaunākās grāmatas

BIBLIOTĒKĀ

Užāne Jette, Apsīte Elīna. Jettes Dienu grāmata. Dzīvesstāsti iedvesmo, dod padomu, neļauj padoties, tie dod mums apsolījumu, arī es to varu... Klajā nākusi cimdū adītājas un domātājas, kas kopš bērniības visu mūžu pavadīja ratiņkrēslā, Jettes Užānes jeb Cimdū Jetiņas dienasgrāmatas. Dienasgrāmatās var redzēt brīdi, kad Jette saprot – viņai jādzīvo jēgpilni, skaisti un viņā ir tik daudz iekšējo bagātību, ka tās var dāvināt arī citiem. Lai gan Jette adījusi daudzus cimdus ar tradicionāliem latvju rakstiem, taču viņa ir īpaša ar to, ka sāka veidot savus rakstus. „Piemēram, šie cimdīņi ir kā mīkla. Kas tas ir, kam zieds un ogas ir vienlaicīgi? Zemenēm! Nu, ja. Un tie ir zemeņu cimdīņi. Sarkanās odziņas un balti ziediņi blakām.” Grāmatā būs arī Elīnas Apsītes komentāri. Viņa stāsta, ka grāmata izveidojas it kā divās plūsmās. Viens ir laiks, par kuru raksta Jette, un tad par to, kā pati Jette konkrētas situācijas komentēja Elīnai un kā viņa šos notikumus izjutusi.

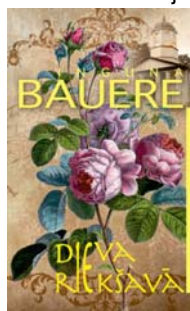
Aivars Freimanis. Katls. Kinorežisors Aivars Freimanis (1936) galvenokārt zināms ar savām leģendārajām filmām „Dzīvīte”, „Puika” un „Ābols upē”, kas iekļauta arī Latvijas Kultūras kanonā. Savukārt kā rakstnieks A. Freimanis līdz šim bijis pazīstams ar savām asprātīgajām un valodā dzirkstošajām īsprozas grāmatām. Romāns „Katls” ir autora debija lielajā epikas žanrā. Romāns aptver plašu laikposmu Latvijas vēsturē, sākot no Otrā pasaules kara beigu posma, kad gaisā jau virmo Lielvācijas kapitulācijas vēsmas, taču jauniem puisiem joprojām draud iesaukšana obligātajā karadienestā, – un beidzot ar epilogu mūsdienu realitātē, kurā joprojām labi redzamas kara un pēckara laiku atstātās rētas. Būdam izcils dokumentālists, autors spilgti atklāj savdabīgu darbības vidi – kādu līča jūrmalciemu – un kolorītus personāžus. Romāna centrā izvirzīts zvejnieka dēls Ingus Zutis (saukts arī par Ņurņiku), kurā diemžēl nav saskatāma neviena no tām rakstura īpašībām, ar kurām Vilis Lācis savulaik apveltīja savu

Oskaru. Tieši pretēji: Ingus sevi nes tos latvieša gēnus, kuru izpausmes nekādos vēsturiskos apstākļos nav cildināmas, taču šis tēls spēj pārsteigt un aizkustināt tieši tāpēc, ka vienlaikus izraisa lasītājā visai pamatotu sašutumu. Lasot nemitīgi gribas uzdot sev jautājumu: vai tiešām arī tādi esam? Un rakstnieka atbilde ir skarbi nepārprotama: jā, arī tādi. Romāna detali-zētais fons asi iezīmē laikmeta pārmaiņu kontūras – tas veido „katlu”, kurā bez žēlastības tiek sasviesti un maisīti cilvēki. Autors meistarīgi akcentē darba centrālo asi, iepretim „lielajam” karam uzsverot ikviena cilvēka „mazo” ikdienas karu: ar sevi, ar apstākļiem, ar nemitīgo nepieciešamību izdarīt izvēli.

Inguna Bauere. Dieva riekšavā. Mīlēt vai nemīlēt? Ar netikamu cilvēku salaulātajai Sārumu saimniecei Annai smuko būves strādnieku Mārci, kurš iekritis sirdī uz palikšanu? Un godprātīgajam Mārcim – mazo muižas jaunkundzi Elizabeti, kura nespēj noslēpt savas jūtas? Un Gatartas baronam Augustam fon Hagemeisteram – kādu no savām iekārotajām zemnieku meitām? Piedot vai nepiedot? Gatartas muižkundzei sava laulātā drauga neuzticību. Augustam – to, ka vēsi atturīgajai sievai ilgi dzimst tikai meitenes? Nelaimīgajai Hagemeisteru meitīņai Elizabetei vecāku vienaldzību. Savukārt Sārumu Annai atbilde par piedošanu jāmeklē gadiem, jo viņas lielākās nelaimes vaininieks, izrādās, dzīvo turpat līdzās un spēlē lielu lomu viņas ģimenē. Atklāt noslēpumu vai paņemt to līdzī kapā? Par laimi, pagātne nav kaps. Romāna galvenie notikumi risinās 19. gadsimta sākumā Cēsu pusē – Priekuļos, Drustus un Gatartā. Noslēpumu romānā „Dieva riekšavā”, kas ne velti nosaukts par nojausmu stāstu, netrūkst, un lielāko daļu no tiem uzzinās arī lasītājs.

Karīna Račko. Saplēstās mežģīnes. Kaisle.. atkarība... mīlestība? Robeža starp dvēseles vēlmju skaistumu un destruktivitāti ir bīstami trausla... Ketlīna Rozenfelde ir respektablu medīķu vienīgā atvase, priekšzīmīga teicamniece. Uzaugusi psiholoģiski smacējošā vidē un nogurusi pūlēties attaisnot vecāku cerības, meitene vairāk par visu vēlas izcīnīt

Guntars Račs. 365. Guntars Račs jauno gadu sāka ar jaunu apņemšanos – katru dienu sarakstīt vismaz vienu dzejoli. Pēc pusgada, kad šo katru vakaru dzejnieka „Facebook” profilā publicēto dzejoļu skaits sasniedzis 183, bet ar tiem dalījušies daudzi tūkstoši cilvēku vairāk nekā 130 000 reizi, tika nolemts tos apkopot grāmatā „365” 1. daļa. Katram dzejolim atzīmēts tā sarakstīšanas datums. Šajā grāmatā apkopota pirmā pusgada raža. Turpinājums sekos, un jau nākamā gada sākumā gaidiet grāmatas „365” 2. daļu. Tad arī, abas grāmatas saliekot kopā, būs 365.

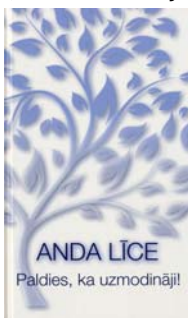
Vodolazkins Jevgeņijs. Aviators. „Aviators” ir viena no krievu mūsdienu aktuālākajiem autoriem Jevgeņija Vodolazkina (1964) jaunākais romāns. Autors ir filoloģijas zinātņu doktors, senkrievu manuskriptu speciālists Krievu literatūras centrā Sanktpēterburgā, daudz akadēmisku publikāciju autors, dramaturgs un prozaikis. Starptautiski cildināto, daudzās valodās tulkoto romānu „Laurus” (Jāņa Rozes apgāds, 2014) atzinīgi novērtējuši arī latviešu lasītāji. Rakstnieka jaunākais romāns „Aviators” krievu valodā izdots pirms gada. Romāna varonis ir cilvēks tabula rasa

stāvoklī, proti, nācis pie samaņas slimnīcas gultā, viņš saprot, ka nezina par sevi itin neko – ne savu vārdu, ne to, kas viņš tāds ir un kur atrodas. Cerībā rekonstruēt savu dzīvesstāstu, viņš pieraksta atmiņā uzusušās neskaidrās un haotiskās epizodes: 20. gadsimta sākuma Pēterburga, bērnības vasaras Siveros un Aluštā, ģimnāzijas gadi un pirmā mīlestība. 1917. gada revolūcija, jūsma par aviāciju, Solovku noņemšanas šausmas... Taču kā iespējams tik skaidri atcerēties tālāka sadzīves detaļas, frāzes, smaržas un skaņas, ja kalendārā ir 1999. gads? Jevgeņiju Vodolazkinu mēdz dēvēt par krievu Umberto Eko vai par krievu Markesu, bet rakstniekam ir gana būt vienkārši viņam pašam. Krievu literatūras kritiķi atzīst, ka Vodolazkinam piemīt īpašas spējas aprakstīt netveramas sajūtas, skaņas un smaržas. Māras Polakovas lieliskajā tulkojumā šī īpašība saglabāta un īpaši izcelta. Jevgeņijs Vodolazkins ir uzticīgs idejai par visaptverošu, nelineāru laika konceptu – viņa darbos laika nav, viss ir vienots un savstarpēji saistīts. Šajā gandrīz vai detektīvžanra stāstā autors meistarīgi ieslēpis vainas, piedošanas, izpirkšanas un atribes tēmas. Skaidri izdomātais grāmatas varonis aviators Platonovs veidots tā, ka lasītājs, sekojot līdzi varonim, nevilšus apcerētu savu dzīvi.

Anda Līce. Paldies, ka uzmodinājī!

Jaunajā krājumā apkopoti Andas Līces emocionāli bagāti prozas darbi un dzejoļi. Autore redzējumi aicina domāt līdzīgi par vērtībām mūsu un līdzilvēku dzīvēs. Grāmata iznākusi ar NT Klasika, Valsts Kultūrkapitāla fonda, Madonas, Cēsaines pašvaldību un Sarkaņu pagasta pārvaldes atbalstu.

Citāts no **Andas Līces** grāmatas:

„Esmu ievērojusi, ka uz mani grāmatu lasīšana iedarbojas fizisku sajūtu līmenī – kad jūtu no grāmatas plūstam siltumu, gribas lasīt šā autora nākamo darbu, kad uzvējo aukstums, vairs netērēju savu dārgo laiku. Izšķirošais nav grāmatas autora vārds vai tituls, galvenais ir vilkme. Kā plīti kurinot. Kad dzirdi – ierūcas un sāk švirkstēt, ir skaidrs – jāliek tik klāt malka. Lasot garīgi uzlādētu grāmatu, notiek kaut kas pārsteidzošs – mēs iekvēlojamies līdz ar autoru, nebūdami personīgi pazīstami, saskaramies ar pleciem un kļūstam par domubiedriem. Iepriekš nekad nav zināms, kad mūsos notiks kūniņas pārtapšana taurenī. Prieks un izbrīns tādos brīžos ir abpusējs – mēs uzsmaidām pasaulei, un pasaule uzsmaida mums.”

Materiālu sagatavoja Mētrienas pagasta bibliotēkas vadītāja
Jolanta Vītola

Koncertējam Meirānos

KULTŪRAS ZIŅAS

Pirms koncerta.

21. oktobrī dāmu deju grupas „Saulgriezes” kolektīvs pirmo reizi devās iedējoj Lubānas novada Meirānu tautas nama skatuvi. Saņēmām ielūgumu no Meirānu dāmu deju kolektīva „Magones”, kas aicināja uz sadanci „Man bija, man bija deviņi dārzi”. Koncertam nācās izvēlēties dejas, kas veltītas dabai, mežam, zemei... Īpaši šim koncertam meitenes mācījās jaunu deju – „Caur sidraba birzi gāju”. Piedomājām arī pie tērpiem.

Dejotprieks.

Kopā ar mums koncertā piedalījās sekojoši kolektīvi – „Varavīksne” (Lubāna), „Vēlais pīlādzis” (Zosēni), „Omes un kungi” (Sēlpils), Meirānu „Magones” un Mētrienas „Saulgriezes”. Ar dziesmām vakaru kuplināja Meirānu tautas nama ansamblis „Sietiņš”.

Pēc koncerta jaukus atpūtas brīžus baudījām kopā ar dīdžeju Aigaru Šķēlu.

Paldies Mētrienas pagasta pārvaldei par finansiālu atbalstu, paldies šoferītim Viktoram par vizināšanu un Leldei par līdzī jušanu.

Solvita Stulpiņa
Foto no personīgā arhīva

Dejotāju kopilde.

Mana mīlā Latvija

SKOLAS ZIŅAS

Ai, tēvu zemīte,
Tavu jaukumiņu,
Smildziņa ziedēja
Sudraba ziedu.

/Latviešu tautasdziesma/

Šogad mācību gads rit Latvijas dzimšanas dienas noskaņās. Arī 12. oktobrī Mētrienas pirmsskolā notika latviešu tautasdziesmu rīts „Mana mīlā Latvija”. Šajā pasākumā bērni – gan lielle, gan mazie, bija sagatavojuši latviešu tautasdziesmas par mūsu Latvijas dabas skaistumu – zilajiem ezeriem, smaržīgajām pļavām, dižajiem ozoliem, zaļajām bērzu birzīm. Bērni no galvas skandēja tautasdziesmas. Tā veidojot pašapziņu un prasmi uzstāties publikas priekšā, bagātinot savu iekšējo pasauli un vārdu krājumu.

Pasākuma gaitā tika pārrunāts par Latvijas bagātībām un simboliem, gājām latviešu tautas rotaļās un priecājāmies par mūsu skaistajām mājām – Latviju.

Aiga Ivāna, pirmsskolas skolotāja
Solvītas Stulpiņas foto

Katram dāvanā medus gardumiņš.

Pasākumu vada Aiga Ivāna.

Dzejojīti skaita Marta Kraukle.

Uzstājas Emīlija Lindāne.

Kopbilde.

Fotoreportāža no Mētrienas pamatskolas

Skolā ārpus mācību darba notiek dažādas aktivitātes.

Interesanta šoruden izvērtās rudens talka pie skolas. Ieplānotajā dienā sāka krist sniega pārslas, bet tas netraucēja vecāko klašu skolēniem, skolotājiem un tehniskajiem darbiniekiem uzpost savas skolas apkārtni.

Kad sniegs nokusa, darbos iesaistījās sākumskolas skolēni

Skolotāju istabas durvis rotāja skaists apsveikums.

Skolotāji priecājas par saulainajiem baloniem.

Uzrunu Skolotāju dienā teic Ričards Strogovs un Renārs Ivāns.

Jau par tradīciju kļuvusi Skolotāju dienas atzīmēšana, kad 9. klases skolēni vada mācību stundas. Skolotājiem tiek dots atelpas brīdis.

Ilzei Matisovai desu sviestmaizei nogriezt palīdz skolotāja Astra Kraukle.

Divi bērni bērnudārzā sarunājas:
– Un tavi vecāki kur iepazīnās? draugiem.lv vai facebook.com?

Kāpēc jūsu bērni ir jau nosirmojuši?!
Es vakaros pasaciņas vietā stāstu patiesību.

- Dēļ, kāpēc dzīvoklī tāda nekārtība?
- Bija ballīte ar draugiem.
- Bet kur klavieres?
- Iedevu paklausīties.

Bibliotēkā:
– Atvainojiet, kur var atrast grāmatu „Ideāls bērns”?
– Pasaku nodaļā!

Brauc puisītis ar divriteni un sauc:
– Mammu, skaties, es braucu bez rokām!
Puisītis nogriežas aiz stūra, pēc laika atgriežas:
– Mammu, skaties, es braucu bez zobiem!

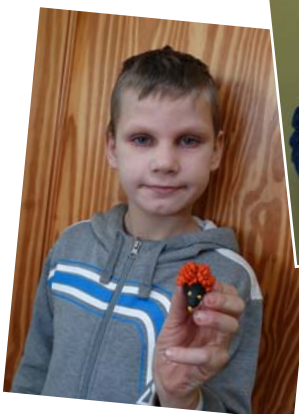
www.anekdots.lv

Priecīgs par padarīto Džastins Ratkuns.

1. – 3. klasēs skolotājas Astras Kraukles vadībā tika gatavoti darbiņi no rudens lapām, eziši no plastilīna un gatavotas gardas desu sviestmaizes.

Notikumos klāt bija un tos foto bildēs iemūžināja Solvita Stulpiņa

Savu darbiņu rāda Jorens Broks.

Skaists ezītis iznācis Andrejam Garuolim.

Valentīnai Liepiņai – 80

MĒNEŠA JUBILĀRI

Kas es esmu? Esmu maza, zaļa lapiņa spirtas dzīvības pilnajā dzīvības kokā.

Esmu vienkārša ceļiniece.

Es zinu, ka piederu vietai.

Kur miglas mazgājas plāvās,
Kur puteņi Gaiziņā jauc pārslas
pirmās

Un gaiļi agri māk mosties,

Kur saule pienenēs pārvērš zeltu
pūkās baltās

Un dzērves kā ceļazīmes

Purva sūnā liek dzērvenes

/Sarmīte Radiņa/

Šī vieta ir „Purmalas” pašā Teiču purva maliņā. Te 1937. g. 29. oktobrī sākās Valentīnas Liepiņas, dzim. Brizgas, dzīves ceļš. Vecākiem kā kalpu ļaudīm dzīves laikā nācās vairākkārt pārcelties no viena saimnieka pie otra. Valentīna atceras, kā Jurgū dienās pa pavasarī atkusušo ceļu, sēdēdama uz mantu vezuma, turēdamās, lai nenokristu dubļos, vērojusi lauku plašumus un zaļo mežu rindas. Tas bijis ceļojums lielajā pasaulē no Ļaudonas pagasta „Cinaitēm” uz Mētrienas „Aizdēgļiem”. No turienes sākās skolas gaitas kopā ar brāli Andreju Mētrienā, pēc tam Ļaudonas vidusskolā. Lai gan kalpu ļaužu rocība bija ierobežota, Valentīna atcerās, ka viņu mājās nekad nav bijis trūkums. Vecāki gādājuši, lai vienmēr pieliekamajā būtu pārtikas rezerves. Par šo mantoto dzīves atziņu viņa ir pateicīga vecākiem. Pati piekopj tradīciju, ciemiņus pavadot, kopā ar labiem ceļa vārdiem azotē ieslidināt arī ceļamaizi.

Pēc Ļaudonas vidusskolas absolvēšanas, Valentīna uzsāka darboties bibliotēkā. Pēc tam ilgus gadus strādāja ciema padomē par sekretāri, paralēli veicot arī dažādus sabiedriskos pienākumus un piedaloties pašdarbībā. Viņa apstiprina, ka no 1958. gada aktīvi līdzdarbojusies ļoti daudzos pagasta pasākumos un notikumos. Dzīvē un darbā ne vienmēr ir izdevies atrast pareizāko risinājumu. Tomēr Valentīna ir saglabājusi dzīvesprieku, aktivitāti sieviešu klubīna „Ābele” pasākumos ar savu skatījumu un rokdarbiem. Dzīvojot „Jaunārēs” – meitas Lilitas ģimenē, daudz laika velta lasīšanai un mīklu minēšanai. Bet sirds aicinājums – rušināties pa puķu dārzu, lai ziedi priecētu mazmeitu Laumu, pašu un citus mīļos.

No kā darināta dzīve?

Viss ir viss – no sākņēm līdz saulei, no skrejošu mirkļu pieskārieniem līdz dvēselē paliekošām sajūtām, no veiksmes ceļiem

Dzīvespriecīgā jubilāre –
Valentīna Liepiņa.

10. novembrī sieviešu klubīnš „Ābele” devās uz „Jaunārēm” sumināt Valentīnu Liepiņu skaistajā jubilejā un cildināt rudens saulgriežus – Mārtiņdienu. Mārtiņbērni sabraukuši ķekatnieku kamzoļos.

un prāta strupceļiem, no iegūtā un pazaudētā un asarām acīs, kas dezinficē dvēseli prieka un sāpju brīžos un...

„Bet laiks ir alkatīgs –
lauž un lauž no manas rikas,
un, vienalga, nav pietiekami ēdis.
Laiks ir alkatīgs – un es dodu un dodu,
sev atstājot mazāku kumosīņu,
jūtot arvien pietiekamāku sāta sajūtu –
jo dodu – jo topu bagātāka,
jo dodu, jo gudrāka topu.”

/M. Laukmane/

Šie dzejnieces vārdi trāpīgi raksturo Valentīnas raksturu, attieksmi pret līdzcilvēkiem.

Mārtiņdienā galdā celti latviski ēdieni –
skābos kāpostos gatavots zoss cepetis,
putrainu desas, dzērvenes un citi
gardumi.

Godam
izdejota
Valentīnas
jubileja un
Mārtiņdiens.

Valentīna saka, ka viss ir bijis dzīvošanas vērts. Atverot durvis jaunai gadskārtai, viņa saka paldies dzīvē satiktajiem, pretī nācējiem, garāmgājējiem, darba biedriem, radiem un draugiem mūža garumā.

Cienījamā jubilāre!

Sieviešu kluba „Ābele” dalībnieces silti sveic Tevi un novēl, lai ikviens jauns rīts, kurā savu elpu un sirdspukstus jūti, nākošajā gadu desmitā Tev ir brīnīšķi svētīki! Lai košas Tavas turpmākās dienas un lai veselība nenodod!

Laima Tumanova
foto Ligita Tumanova

Otrdien, 5. decembrī plkst. 14.00

Mētrienas pagasta bibliotēkā

Rokdarbnieču un amatnieku izstādes – Ziemassvētku tirdziņa atklāšana

Atgādinu, ka jūsu darbiņus gaidīšu līdz
1. decembrim.

Ar cieņu,
bibliotēkas vadītāja
Jolanta (t. 20371432)

Tava mīļa māmulīte
Mūža miegu aizmigusi,
Apklusuši silti vārdi,
Neteiks labu padomiņu.

Mūsu patiesa līdzjūtība māmiņu,
vecmāmiņu un vecvecmāmiņu
APOLONIJU KUĻIKOVSKU
mūžības ceļā pavadot.
„Ābeles” kolektīvs

Lēni, lēni, klusi, klusi
Nu Tu aizej dusēt, māt.
Rīta saule, mīļi vārdi
Nespēj Tevi modināt.

Jūtam līdzī un izsakām
visdziļāko līdzjūtību
Alīnai Kaļeņikovai ar ģimeni,
guldot māmuļu zemes klēpī.
Radi Suntažos

Ilgu mūžu nodzīvoji,
Daudz darbiņu padarīji,
Lai nu viegli zemes māte
Pārklāj Tavu augumiņu.

Sāpju brīdī esam kopā ar
Alīnu un tuviniekiem MĀMULĪTI
aizsaules ceļā pavadot.
Nellija, Ināra, Teresija, Maruta, Mirdza,
Anna, Antoņina, Inese, Veronika,
Ņina, Sandra, Olga, Ligita

Šai klusuma brīdī neraudiet,
Es aizeju dārzā, kur dvēsele zied.
Jums atstāju gaismu, kur deg mans
mūžs,
Sargiet, lai vēji to nenopūš.

Izsakām līdzjūtību
Alīnai Kaļeņikovai ar ģimeni,
MĀMIŅU mūžībā pavadot.
Mētrienas pagasta pensionāri

LĪDZJŪTĪBAS

Vēja vārtos
lestājas mākonis.
Balts ar melnu maliņu...
/A. Līce/

2017. gada 29. oktobrī 62 gadu
vecumā miris **MODRIS KOZLOVS.**

2017. gada 13. novembrī 94 gadu
vecumā mirusi
APOLONIJA KUĻIKOVSKA.

Lai vieglas smiltis aizgājējam un
patiesa līdzjūtība tuviniekiem.

Mētrienas pagasta pārvalde

Lai paliek ābele, ko iestādīju,
Un vārds,
ko kādam teicu mierinot,
Lai godīgs darbs
bez skaļuma ir vainags
Pie zemes vārtiem,
ko man līdzī dot!

/K. Apškrūma/
Izsakām līdzjūtību
Sandrai Kaļeņikovai ar ģimeni,
pavadot **TĒVU un VECTĒVU**
mūžības ceļā.
Radi Suntažos

Tuvs cilvēks neaiziet,
Viņš tikai pārstāj līdzās būt.
Viņš paliek dziļi, dziļi sirdī
Par avotu, kur mūžam spēku smelt.
Izsakām līdzjūtību **Mirdzai Kozlovai,**
dēlu **MODRI** mūžībā pavadot.
Mētrienas pagasta pensionāri

Tik daudz vēl nepateiktā
No dzīvē izjustā.
Tik daudz vēl nepaveiktā
No mūžā cerētā.

/V. Kokle-Līviņa/
Izsakām līdzjūtību **Mirdzai Kozlovai,**
atvadoties no dēla **MODRA.**
Jolanta, Solvita

Tavas takas vienmēr būs salnā,
Un mums sirdi neatstās nakts.
Kopš tā brīža smilšu kalnā,
Mīļais bērns, kad tiki Tu rakts.
/K. Apškrūma/

Mūsu patiesa līdzjūtība **Mirdzai un
piederīgajiem, MODRI**
aizsaules ceļā pavadot.
Olga, Antoņina, Ināra, Anna, Inese,
Maruta, Nellija, Teresija, Jānis,
Veronika, Ņina, Laimdota, Alīna,
Sandra, Ligita

Skolotāja Jāņa Gailīša piemiņai 20.07.1922. – 23.10.2017.

MŪŽĪBĀ AIZEJOT

23. oktobrī mūžībā aizsaukts ārsts un skolotājs, sportists un sporta organizators Jānis Gailītis. Dzimis 1922. gada 20. jūlijā, tagadējā Aronas pagasta teritorijā. Pēc Madonas ģimnāzijas beigšanas Jānis iesaukts Latviešu leģionā. No 1945. līdz 1954. gadam strādājis par skolotāju Mētrienas pamatskolā. Pēckara gados viņš atjaunojis sporta kustību Mētrienā. Neraugoties uz leģionā gūto ievainojumus kaklā, kur lode palika uz visu mūžu, viņš bija viens no ātrākajiem Latvijas lauku 800 m un 1500 m distanču skrējējiem. 1945. gadā Madonas apriņķa varas vīri, līdztekus skolotāja darbam, uzdeva Jānim Gailītim organizēt sporta kustību Madonas apkārtnes pagastos.

Pēc 1954. gada skolotājs Gailītis vispirms strādāja Praulienas pamatskolā, bet pēdējos gadus līdz augstskolai Mēdzūlas pamatskolā.

Par šo darbu 1948. gada 21. jūlijā Mētrienas pagasta fizkolektīvs tika apbalvots ar Ministru Padomes sporta komitejas Goda rakstu. Jāni Gailīti atceras bijušie audzēkņi. Viņa skolotāja autoritāti atceras Mētrienas pagasta lauku sētu iedzīvotāji, kuru vidū viņš vienmēr bija gaidīts viesis. Pateicoties viņa unikālajām skolotāja dotībām, mīlestība pret fizisko kultūru un sportu tika ieaudzināta vairākās paaudzēs. Mērķtiecīgā darba rezultātā Mētrienā joprojām katru gadu notiek otrie ilggadīgākie sporta svētki Latvijā. Mētrienas komandas guvušas augstus panākumus lauku sportistu vidū vieglatlētikā un volejbolā. Jānis Gailītis mācījies Rīgas Fiziskās kultūras un sporta institūtā, bet 4. kursā viņš tīcis atskaitīts, jo bijis leģionārs. Vēlāk Jānis Gailītis iestājies Rīgas Medicīnas institūtā. Pēc sporta ārsta diploma iegūšanas vienīgā viņa darbavieta bija Talsu pilsēta. Piecpadsmit gadus viņš nostrādāja par Talsu poliklīnikas galveno ārstu. Līdztekus strādāja arī citos atbildīgos amatos. Ilgus gadus viņš bija Talsu kara komisariāta ārsts, par ko saņēmis Latvijas Republikas Aizsardzības ministrijas atzinības rakstu un nozīmi. Darbu beidzis 83 gadu vecumā. Viņa darba stāžs – 60 gadu. Jānis Gailītis bijis Latvijas Ārstu biedrības Goda biedrs.

Astoņos darba gados Jānis Gailītis iemīlēja Mētrienu, tās dabu un cilvēkus uz visu mūžu. Pamatskolas darba gados viņš sabiedrībā bieži redzams ar skolotāju Voldemāru Briedi, dzejnieka Leona Brieža tēvu, Putniņu ģimeni, skroderi Eduardu Gruduli, Aleksi Piļpuku, Jāni Edelbergu, Jeremiju Orlovu, Konradu Siliņu un dau-

Apbalvojums par sporta kustības atjaunošanu Mētrienā. 2012. gada 8. decembris.

J. Gailītis LR SK Stendes aprūpes namā, sagaidot 95 gadu jubileju.

95 gadu jubilejā.

Ar Ilmāru Gruduli 2012. gadā.

J. Gailītis un Lolita Krūmiņa pēc „Jūsma” koncerta 2012. gadā.

Sveic krustmeita Gunita.

2015. gada Mētrienas pagasta svētkos.

Mētrienas pamatskolas 2. klase. 1947. gads.

Piecdesmitie gadi.

Lejasskola. 1954. gads.

2015. gada augusts. Pie Piemīņas akmens.

J. Gailīša 90. jubilejas svinības Talsos.

Piemīņas brīdis Mētrienā.

dziem citiem mētrieniešiem. Jau strādā-dams Talsos, līdz pat 2016. gadam viņš apmeklēja gandrīz visus Mētrienas kapu svētkus Ļaudonā. Daudzus gadus Jānis Gailītis garo ceļu no Talsiem mēroja ar motociklu ar blakusvāģi. Vēlāk ar sabiedrisko transportu. Pēc 1995. gada Jānis Gailītis savās vizītēs Mētrienā noteikti ieradās Ozolkalna kapsētā. Visbiežāk naktsmājas Mētrienā dakteris atrada manā ģimenē „Lejasskolā”. Dakterim patika pakavēties Piemīņas vietā pie akmens „Visiem, kas dzīvojuši Mētrienā”. Jānis ļoti priecājās par sieviešu kori „Jūsma” un vairāku paaudžu dejotājiem. Bija

pat pārsteigts par rosīgajiem Mētrienas pašdarbniekiem. Vēl jāpiemin nebijis gadījums Mētrienā. 2015. gada sarīkojumā, saņemot apbalvojumu, pie Jāņa Gailīša nosauktā vārda visi 200 klātesošie bez uzaicinājuma piecēlās kājās. Tādu goda un cieņas izrādīšanu mūsu tautas namā redzēju pirmo reizi.

2017. gada 28. oktobrī Talsu mediķi no savas pilsētas izvadīja Jāni Gailīti uz Madonas novadu. 31. oktobrī dzimtās Līderes jaunajos kapos dr. Gailīti guldīja zemes klēpī. Bēres organizēja Jāņa krustmeita. Talsus pārstāvēja grupa mediķu. Tur iepazīnos ar enerģisko organizatori

medmāsu Olitu un viņas jauko ģimeni. Vēl agrāk neklātienē iepazīnos ar lielu Jāņa izpalīdzētāju dr. Māru Dimiteri.

2017. gada 1. novembrī Mētrienas Piemīņas vietā pie akmens „Visiem, kas dzīvojuši Mētrienā” notika skolotājam Jānim Gailītim veltīts atceres brīdis. Iedēza sveces, nolika ziedus. Skanēja klusa mūzika. Jāni Gailīti godināja jaunie sportisti, sporta organizatori, skolotāji, kultūras darbinieki un citi pagastā strādājošie.

**Ilmārs Grudulis,
Mētrienas pagasta pārvalde
Jāņa Gailīša bijušie audzēkņi
Mētrienas sporta komandas**

Ja kļūst skumji, uz sien mezglu
Saules stara galā.
Un, ja nelīdz, zīmē zvaigzni
Zilā jūras malā,
Bet, ja auksti, paņem liesmu,
lededz pļavā zaļā.
Saķer visus siltos vējus
Un tad palaid vaļā.
Lai ir jautri, paņem smaidu,
lepin vārdā garā.
Tad Tev katrs dzīves brīdis
Būs uz zaļā zara!

Sveicam novembra jubilārus!

Haraldam Iesalniekam	23.11.	18
Kristīnei Zvejsalnicei	17.11.	30
Aivaram Dmitrijevam	27.11.	40
Laimai Zvejsalnicei	14.11.	40
Jānim Kaufeldam	14.11.	60
Vizmai Krastai	27.11.	60
Pēterim Gailim	12.11.	80

Mūžs caur Dievu katram dots,
kā liels pienākums un gods.
Sirds, lai netiktu plēsta,
bet katra sāpe dzēsta.
Pie jaunas nevaram tikt,
nav vērts tai ielāpus likt.
Ar lielāku atdevi,
jādzīvo mīlot sevi...
Nastu lielāku nesot,
sevi vajag spēcīnāt
caur mīlestības jūtām
līdz mūžībai dzīvojot...
//Ilga Bernica/

Daudz laimes vēlam
Mirdzai Kozlovai jubilejā!
Mētrienas pagasta pārvalde

Lai vienmēr ar sauli un tikai pa vējam
Ik taka uz rītdienu ceļīgi iet,
Lai vienmēr ar prieku un tikai par laimi
Visskaistākās dziesmas sirds gaiši dzied!
Un pasaki – paldies – ja gājums kā
svece
Gan gaismu, gan siltumu ceļā spēj
sniegt.
Tas ir tikai tāpēc, ka gaismā, kas tevī,
Šo dzīvi, tik skaisto, mīlēt neaizliedz.
Tas ir tikai tāpēc, ka ceļš, kas zem
kājām,
Jūt – gājējs ar vieglumu rītdienu dzer
Un gaišākos starus, – vai saullēkts, vai
saulriets –
Ar prieku un cerībām neguris tver.
Un tāpēc ar prieku un tāpēc pa vējam
Pats Liktenis atļāvis gaiši tev iet.
Kā jāņtārpiņš mirdzi, kā ugunskurs
dedzi

Un pateicies dienai, kas saulaini riet!
/Nadīna Liepiņa/

Sveicam
Valentīnu Liepiņu
skaistajā jubilejā!

Mētrienas pagasta pārvalde

Dāvāsim tos skaistos mirklus,
Kas mums, kā saulē dimants mirdz.
Lai katra sirdī atplaukst tas kā
pavasaris,
Mūžam smaidos zied un nenovīst!

Sveicam **Sarmīti Rimeikī**
jubilejā!
„Mežrožu” mājas iedzīvotāji

Mūžam saulainas, lai divas dzīves,
Ko gredzens šodien vienā sien!

Sveicam kopējo dzīves ceļu sākot,
Guntu un Artūru Lapiņus!
Mētrienas pagasta pārvalde

Lai jums labi, lai jums ļoti labi
Lai jums brīnišķīgi iet
Lai jums visi labie putni
Katra rītu logā dzied.
Lai jums skaistas debeszilas,
Košas, jaukas puķes zied
Un lai spožā siltā saule
Nekad dzīvē nenoriet.
Lai jūs savas dzīves grozus
Varat cieši turēt ciet,
Lai jums labi, ļoti labi
Lai jums brīnišķīgi iet!

Sveicam
Guntu un Artūru,
zelta gredzenus mijot!
Lai pati Laima jums blakus iet!
„Mežrožu” mājas iedzīvotāji

AFIŠA

16. | plkst.
decembrī | 15.00

MĒTRIENAS TAUTAS NAMĀ

**Koncertā piedalīsies
dāmu deju grupas**
no Dunavas, Baltinavas,
Strenčiem, Degumniekiem,
Atašienes, Barkavas, Meirāniem,
Mārcienas un Mētrienas

Koncertu kuplinās
dziedātāja Ginta no Lubānas

Ieeja brīva